

Materielle bestemmelser.

Ad tekstanmærkning nr. 102.

Tekstanmærkningen er opført for at kunne afholde udgifter til instruktørhonorarer m.v., idet det skønnes nødvendigt at honorere egne ansatte undervisere m.v. særskilt, og Told og Skats almindelige bevillingsformål som udgangspunkt ikke vedrører uddannelsesaktiviteter.

Har været opført siden etableringen af Told og Skat i 1990. Senest ændret på finansloven for 1993.

Ad tekstanmærkning nr. 103.

Ordningen var oprindelig en følge af skattestyrelsesloven og regeringens aftale med kommunerne af 23. maj 1989 om den fremtidige skatteadministration (Kommuneaftalen) samt diverse tillægsaftaler med Københavns og Frederiksberg kommuner.

Som følge af statens overtagelse af ansvaret for selskabs ligningen, der også kan medføre regulering af vederlag i et efterfølgende finansår, blev ordningen udvidet til at omfatte samtlige kommuner.

Opført første gang på finansloven for 1992. Ændret på finansloven for 1999 jf. ovenstående.

Ad tekstanmærkning nr. 104.

Tekstanmærkningen er videreført fra foregående år, men fra 2002 flyttet fra § 7.

Tekstanmærkningen giver hjemmel til, at skatteministeren, når et til statskassen pantsat aktiv er afhændet ved tvangsauktion uden fuld dækning af statskassens tilgodehavende, kan afskrive restgælden helt eller delvist, såfremt det godtgøres, at skyldneren hverken er eller vil blive i stand til at betale det skyldige beløb.

Skatteministeren kan på tilsvarende vis indgå en ordning om gældsforholds afgørelse uden forudgående tvangsauktion, såfremt det må imødeses, at der ved en tvangsrealisation af et pantsat aktiv ikke kan forventes dækning for statskassens tilgodehavende. Denne mulighed anvendes typisk ved salg af fast ejendom i fri handel. Herudover kan skatteministeren lade usikrede fordringer, der måtte restere efter salg af pantsatte aktiver, og andre statslige fordringer (restancer) udgå af regnskabet som uerholdelige efter en periode på 20 år, selv om forældelse ikke måtte være indtrådt. Skatteministeren kan ligeledes inden udløbet af den nævnte 20-årige periode træffe aftale med debitor om afgørelse af sådanne skyldforhold mod betaling af et mindre beløb.

Endvidere er der en adgang for skatteministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld af inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt.

I forhold til FL 2001 foreslås kravet om regnskabsmæssig forklaring ophævet som overflødig.